

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt.
Félévre 4 " "
Negyedévre 2 " "

Hirdetési árak:

A négy-hasábos petitsor
1-szeri felvétele . . . 7 kr.
2-szeri " " " " . . . 6 " "
3-szeri " " " " . . . 5 " "
A három-hasábos „Nyilttér”
petitsor 10 kr-val számítatik.
Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek
Oppelik A., Schalek Henrik,
Haasenstein és Fogler,
Mosse Rezső bécsi; — Gold
berger A. B. budapesti; —
G. L. Daube és társa
M. frankfurti;
Haasenstein és Fogler
Steiner A.
hamburgi irodáiban.

Megjelenik hetenkint háromszor
és pedig:
vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. Hirdetések és előfizetések felvételi
irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltiv-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
vasárnap 10 kr.

Pécs, 1882. febr. 23-án.

A színházi alaptőke megalapítása, gyűjtése mindenestre okszerű és hasznos, akár egy új színház építésére, és a magyar színészet állandósítására, akár időszzerű szükségletekre fordíttassék. De határozottan ellenezzük, hogy az első alapot erre a játék-adó behozatala képezze, mert ez sem a czélnak nem felel meg, sem ez időszereint indokolt nem lenne.

Pécs városa elhatározta, hogy falai között csak a magyar színészetet türi meg, német társulatnak engedélyt nem ad. E határozat megváltoztatására a közel jövőben ok nincs, mindaddig, míg a magyar színészet nem biztosíttatik, idegen nyelvű társulatnak engedélyt a város nem fog adni. Szükségtelen tehát annak kimondása, hogy a nyerendő engedélyek megadóztatásának, mert a magyar társulatok különben is adómentesek lennének. De részünkről nem tartjuk helyesnek azt sem, hogy esetleg engedélyt nyerő más szintársulatok is díjat fizessenek, mert bármily nyelvű is legyen a színelőadás, az a közművelődés egyik tényezője s ha a bizottság ügyel a moralitás szempontjából a színrekerülő darabokra, szűkkeblőség lenne azt a különben is nagy kiadások mellett adóval sújtani. Az új adó behozatalának terhe leginkább ajótékony és közművelődési egyleteket sújtaná: a kereskedelmi ifjúság egylete, a kaszinó, a jogászok önképző-köre, minden hasznos, tudományos vagy irodalmi felolvasás, a dalárda és zeneegylet, melyek mindegyike a létfontartás nehéz küzdelmeit vivja, nincsenek kivéve az adó alól, akár jövedelmezők, akár nem, estélyeik. Másként a szabályzat második pontját nem érthetjük, mert egyáltalán nincsenek felsorolva a kivételek. Már, midőn a társadalmi élet fejlesztése mindnyájunk erkölcsi kötelessége, az e körül buzgólkodók főtörekvéseit sújtani nem lehet, a buzgalmat megnehezíteni szégyenletes eljárás lenne; de jogtalan is, mert az egyletek jogkörét megcsontítani senkinek sem szabad és a legtöbb ily intézmény közhasznú a város emelésének üdvös célzataira létesített.

Az érintett két pont tehát föltétlenül kihagyandó lenne, de nem lehet adó alá venni a nyilt és korcsmai helyeken előfordulandó zeneelőadásokat, hangversenyeket, tánczestélyeket sem, mert azok is visszahatnak társadalmi életünkre és sokkal nagyobb kárt okozna nemcsak összességben véve a társadalomnak, hanem a különben is szűk viszonyok között élő iparosoknak, mint a mennyit a mondott alapnak jövedelmezne. A mi ezeken kívül felsoroltatik, oly csekély összeget képezne, mely a ma-

gasztos czélhoz viszonyítva, nagyon is aránytalan és piacunknak sem válnék hasznára. Jövedelmi adót pedig a városnak kiróvni joga nincs. És ha osztanók is a bizottság azon nézetét, hogy a l vardák, panorámák, büvészek és több ilyen ezermesterség-félék megadóztatásának, az indítványozott engedély-díjakat, a helypénztariffához viszonyítva, tulságosnak találjuk. De hiányzik a szabályzatban a jogorvoslatok meghatározása, a mindenütt fennforgó kivételek felsorolása, a behajtás módozatainak pontos kijelölése, az időtartam és a helykülönbözetek szabatos kitétele, a kivető bizottság hatáskörének megállapítása, az engedélydíjak mentességének meghatározása, végre, hogy többet ne említsünk, a bejelentés és engedélykérés idejének és módjának helyes körülírása.

Igaz ugyan, hogy a nagyobb városok behozták vagy igyekeznek behozni az engedély-díjakat, de egyrészt ezeknél indokolttá teszi a szűk financialis állapot, másrészt annyira meg van védve a város polgárainak érdeke, hogy az adóztatás súlyát csakis az idegenek érzik. De sem a Rodolfinum, mely városunk egyik méltán kegyelt intézménye, sem a vagyoni viszonyok nem kívánják azt, — hogy a város engedély-díjakat követeljen, főleg oly irányban és oly mértékben, mint azt a szabályzat indítványozza. A magyar színészet ügye Pécsen egészen más téren igényelhet rendezést és támogatást. Nem akarjuk most azon okokat felsorolni, melyek a színművészet pártolását követelik; minden hazafi, ki népe emelkedésére törekszik és e czélből kiszámítja a kínálkozó alkalmak hasznait, mindenki, ki lelkesedni tud a szép, jó és igazért és a socialis életben elkerülhetlenné tartja az erkölcs irányát — eléggé ismerheti az okokat. Méltán csodálkozunk kell tehát, hogy itt e népes városban oly soká vajúdik egy új színház építésének és a magyar színészet állandósításának eszméje, hogy a magyar szintársulatok biztosítása még mindig lehetetlen, hogy a színi bizottság hosszú éveken át nem talált módot egy, az igényeknek megfelelő társulatnak kellő biztosítására, vagyis, a működő társulatok folytonosan a napról-napra való élés esélyeinek vannak kitéve.

Jól tudjuk, hogy a városnak több más életrevaló intézmény létesítésén kell fáradoznia, de volt idő, hogy e hazafias vállalat is megteremtessék. De ha egy új színház építése ez idő szerint korai lenne is, az, hogy a színi bizottság a szerződötendő szintársulatot biztosítsa, kivihető. — Nem pusztán azért alakult e bizottság, hogy egy igazgatót szerződötessen és némi felügyeletet gyakoroljon az előadásokra, hanem hogy

ő maga kezelje a színügyet. Első sorban arra kellett volna hatni, hogy ruhatárt, könyvtárt és diszleteket szerezzen be, hogy a színház színterét oly helyzetbe hozza, mely az igényeknek megfelelni képes. De az iránt semmi buzgalom nem történt, 10 éven át, mióta e bizottság működik, semmiféle új kellék nem szereztetett be. Ha erély és a czélnak megfelelő lelkesedés működött volna, az alap régen meg lenne, annál is inkább, mert e kérdésnél nem csupán a jótékonyosság, hanem az üzleti szellem is közreműködhetik. Ha ruha és könyvtárral s egyéb színikellékekkel bírnánk, könnyen lehetett volna keresztül vinni azt, hogy maga a bizottság szervezte volna a társulatot s nem kellenék azt igazgatókra bízni, kik természetesen saját hasznukat keresik. Meggyőződésünk szerint, ha a bizottság vállalkoznék egy társulat szervezésére, a bérlet sokkal inkább sikerülne, mint most és a társulat is helyes számarány és kellő biztosíték mellett inkább megfelelné az igényeknek.

A jelen állapot mellett egyáltalán nincs remény, hogy valaki is áldozatot hozzon a színészetért, nem teszi egyrészt, mert nem talál áldozataiért garantiát, másrészt, mert a társulatok minden évben változván, a várakozást nem elégitik ki. Igaz, hogy nehéz és küzdelmes a hivatkozott terv kivitele, de ha a bizottság a város tekintélyesebb férfijaival egyesülve, kitűzné a czélt, mégis kivihetné, mert színházlátogató közönségünk van és ez megnyugvást találna a bizottság törekvéseiben, szívesen támogatná, hiszen saját előnyére is lenne.

A jövő évre már szerződötetett Bogyó Alajos ur, de ez év elegendő idő a terv valóztatására. És ha e czélt kitűzné a bizottság, ha mellette buzgólkodnék, az iránt érdekeltiséget kelteni igyekeznek — akkor és csakis akkor lenne időszzerű az általa indítványozott engedély-adó behozatala, természetesen nem oly mértékben és arányban, mint a tervezet szól.

Ennyit akartunk ez uttal elmondani, hiszen lesz még alkalmunk e tárgyra vizsztatérni.

A torna- és tűzoltó-egyletről.

1870. évi szeptember havának egyik napján megpendített egy új egylet alapításának eszméje; az indítványozó városunk egyik tevékeny, ügybuzgó polgára volt. Lelkesen karolták fel az ügyet és már a reá következő hónapban, október hó 9-én általános érdekeltiség mellett megtartott a tisztújító közgyűlés is. Az indítványozó még megérte alkotásának gyümölcseit, de csakhamar legszebb férfi korában sirba szállt; a közérdekeltiség csakhamar lankadni kezdett, év-évre mindinkább kedvezőtlenebb helyzetbe hozta az egyletet, s ma azon a szónál va-

gyunk, melyet a legtöbb közhasznu egyletre el lehet mondani: tespedés uralkodik.

A torna- és tüzoltó-egyletet értem.

Mily lelkesen üdvözöltük az egyhanguság és megszokott közönység ellenében ez egyletet, mely állásban oly fontos szerepet játszik a közéletben, következményeiben pedig oly nagy holderejű; hiszen a társulat a közös erélyes tevékenységen alapult, anyagilag önzetlen, mindenkinek egyaránt előnyt nyújtó és alapjában az egyenlőségre fektetett volt. Városunk legintelligensebb elemei vettek részt az egylet megalakításában, megoszták egymás között a munkát, sőt a működő tagok is társadalmunk minden osztályából kerültek; senki szégyennek nem tartotta részt venni embertársai szolgálatában.

Mégcsak a sejtelem sem került felszínre, hogy az egylet, mely ily szilárd alapokra volt fektetve, csakhamar létfeltételeiben lesz megtámadva, hogy attól ép az intelligens elemek válnak el és néhány év után azzal többé senki sem törődik. Pedig így történt. Ma a torna- és tüzoltó-egylet csak árnyéka, hogy ne mondjuk caricaturája annak, mely 1870-ben a legkitünőbbben szervezett és legszivesebben felkarolt egylet volt. Az akkor megválasztott tisztikar és választmányi tagok közül egy sem vesz részt többé az egylet ügyeiben; a fiatalság agyonszégelyné magát, ha a tüzoltói ruhát és jelvényeket magára kellene venni, a torna-csarnokot még csak érdemesnek sem tartja meglátogatni, nem hogy testi erejének edzésére gondolna; a pártoló tagok nagyrésze pedig kitöröltette magát. — Pedig alig ismerünk egyletet, mely úgy célját, mint működési irányát tekintve, nagyobb figyelmet érdemelt, mint épen a torna- és tüzoltó-egylet; az abban mutatkozó egyenlőség és testvérülés elve oly hatalmas, mely szabad szelleménél fogva hódítani szokott, és az azt kitüntető irány oly férfias és nemes, mely mindenkit a részvételre hív ki.

Nem szórakozás, multság, vagy muló örömökre alakult az, hanem célja magasabb valamennyi társadalmi élet javítására célzó egyleténél, állandóbb és humánusabb.

Mi kerül most a torna- és tüzoltó-egyletről, annak viszonyairól, vagyoni körülményeiről a nyilvánosságra? egyáltalán semmi, sőt tudunkkal néhány év óta még közgyűlés sem lett tartva. Az egylet ügyei iránt senki sem érdeklődik, s az a kis csapat, mely leginkább iparos legényekből ala-

kul, csak lenézéssel találkozik a közönség részéről, és méltán, mert rendszeres oktató-suk, képeztetésükről egyáltalán mi sem hallható.

Igaz, hogy néhány év óta kevés tüzeset volt, de ily szerencsétlenség időhöz kötve nincs, minden perczben megkondulhatnak a harangok és kitörhet a vész.

A közönség méltán megvárhatja, hogy az egylet végre valahára életjelt adjon; a város és polgárai, kik ennyit áldoztak a csarnok felépítésére és a tüzoltói szerek beszerzésére, megkívánhatják, hogy az egylet ügyeinek, vagyoni körülményeinek miben állása napfényre kerüljön. Nem mondjuk mi, hogy azok okai az egylet teljes tétlenségének, kik most inkább a körülményektől kényszerülve, mint önszántukból élén állanak; okai vagyunk mindnyájan, de éppen ezért közügy lévén az, oda kell törekedni, hogy az közösen intéztessék el. Sokkal inkább ismerjük a polgármester ur erélyét, és a város közhasznu intézményei körüli tevékenységét, hogysem feltennők azt, miszerint a torna- és tüzoltó-egylet újbóli felvirágoztatását, újbóli szervezését szükségesnek nem látná, vagy azt szíven nem hordozná. Midőn tehát az egylet siralmas állapotát hivatásunkhoz képest, lehetőleg híven ecseteltük, első sorban ő hozzá fordulunk, hogy vele, vezérlete mellett, a közönséghez fordulhassunk, s egyúttal a fiatalsághoz, melynek feladatához tartozik az egylet újjáérettése; hozzá kell fordulnunk, mert egyrészt ez időszerint ő az elnöke az egyletnek, másrészt legilletékesebbnek tartjuk a mozgalom megindítására. Ha felhívást tesz közzé a közönséghez, egy ez ügyben tartandó nagy értekezletre, bizton hisszük, hogy polgártársaink ismét felfogják karolni az egyletet és csakhamar meglesznek állapítva a módok, miként, mily irányban vihető keresztül az egylet újjászervezése, gyökeres reformálása. Ne kicsinyeljük ez egylet célját, ne bizzuk ezen városunk anyagi érdekeire kiható egyletet tisztán a véletlen szerencsére, hiszen pirulnia kellene annak, ki szükségesét belátni képes nem lenne.

Minden művelt államban a legkegyeltebb ügy a torna- és tüzoltó-egyletek támogatása. — ez egylet az, melyben az ur legkevésbé sem restelli, szolgálja, vagy alárendeltjei mellé sorozni magát, a cél nemesíti közreműködését és a lovagias, bátor fellépés, a fizikai erőnek fejlesztése, a férfiú legszebb erényeinek mondhatók.

Ha ifjaink hozzászórtak a közbaka ruhához s azt máris büszkén hordozzák, miért restellenék fejükbe nyomni a tüzoltó-sisakot, mely messziről hirdeti, hogy az ki hordozza, embertársainak szolgálataira szövetkezett? Oly szép sorrendben sétálgatnak végig a piac és főutca közepén, hangosan és lármásan bírálgatva és legtöbbször gáncsolva és kinevetve minden napi kérdést, hogy bizony mindenki szívesen látná, ha a tüzoltó ruhában machiroznának, oldalukon a tompa vastag meggyfabot helyett a mentő csákánnyal — amiként tették azt a az 1870-ik évi fiatalok, pedig volt közöttük akkor is elég önálló férfiú, tisztviselő, joggyakornok, ügyvédjelölt, no meg jogász is.

Vessük le az álszégelyt és egyesülve a közös érdekekben, mentsük meg az egyletet a megsemmisüléstől. V.

Ujdonságok.

A kereskedelmi és iparkamara idehozata, illetve önállósítása körül leginkább városunk polgármestere buzgálkodván, a kamara egyes tagjai e buzgalmát és tevékenységét meghálálendő, arczképét Mücke ismert festészüknél megrendelték s azzal a tanácskozási termet szándékozzák feldíszíteni, ha a kamara összesége azt, mint remélik, elfogadná. Az arczkép már majdnem teljesen elkészült s a festő érdeme annál nagyobb; mert azt nem közvetlen szemlélet után készíthette és mégis igen sikerültnek mondatik.

Pincze-égés. Hushagyó kedden éjjel 11 és 12 óra között a Makárban, Németh Béla ügyvéd ur présháza szándékos gyújtás következtében leégett; szerencse, hogy a tűz más pinczekre át nem esapott, mert az erős szél folytán nagyobb kiterjedést ölthetett volna. A kár mintegy 300 forintot tesz ki.

A farsangot kedden délután a megszokott módon, egyházi szertartás mellett bucsúztatták el, bár a hirtelen felkerekedett hideg szél kissé megzavarta az ünnepélyességét. Este azonban újra megindultak a farsang örömei s a különböző vendéglő- és mulatóhelyeken csak a hajnali kakas-szóra szünt meg a zene, táncz és dinom-dánom. A lefolyt farsangban Pécsen sokkal kevesebb volt a tánczmultság, mint az előző években, elite bál csak kettő tartatott, álarczos bál, — ide nem értve természetesen a „Hattyu“ vasárnapi multságait, — csak egy, tánczestély kilencz, piknik csak egy s ez is inkább családias színezetű, hangversennyel egybekötött kettő volt. A látoga-

Tárcza.

Ascanio,

Dumas Sándor regénye.

Francia eredetiből fordította:

dr. Daempf Sándor.

IV.

S c o z z o n e.

(Folytatás.)

Ő tehát, mint látjuk, megérthette Benvenuto. Azért tehát alig érkezett Benvenuto Párisba, tárt karokkal sietett Primaticio elé; ez úgy fogadta őt, a mint jött, t. i. tárt karokkal.

Ama első és meghitt társalgás után, melyet két barát szokott folytatni akkor, midőn idegen hazában egymással először találkoznak, Benvenuto kinyitotta cartonjait Primaticio előtt, kifejté eszméit, megmutatta vázlatait s kérdé tőle, vajjon ama minták közül, melyeket ő használ, van-e egy, mely az általa igényelt föltételeknek megfelelő lehetne.

Primaticio tagadóan rázta fejét s szomorúan mosolygott.

Valóban, nem voltak már Olaszországban, Görögország leányában, anyja e vetélytársában. Franciaország ép úgy, mint napjainkban, a kellem, udvariasság és kaczer-

ság hazája volt; de hiába kerestük volna a Valois-k földjén ama megragadó szépséget, mely a Tiber és Arno partjain Michel-Angelot és Rafaelt, Jean de Bologne-t és Andre del Sartot lelkesíté. Kétséget nem szenved azonban, ha, mint ezt már kiemeltük, a festész vagy szobrász az aristocratia tagjai közt kereshetett volna mintát, könnyen megtalálta volna ama tylust, melyet keresett; de mint a Styx innenső partján visszatartott árnyaknak, úgy neki is meg kellett elégednie azzal, ha e szép és nemes alakokat, művészi foglalkozásának ezen szakadatlan tárgyait csak lebegni láthatta az elysiumi mezőkön, hová belépnie tilos volt.

Igy az történt, a mit Primaticio előre látott. Benvenuto szemlét tartott Primaticio minta-hadserege fölött, a nélkül azonban, hogy talált volna egyet is, mely tervezett munkája kellekeit magában egyesítette volna.

Ekkor lakására, Ferrare bibernok hoteljába rendelt valamennyi Venust, kik egy-egy ülésért egy tallért szoktak kérni; de várakozásának most sem felelt meg egy is.

Benvenuto kétségbe volt esve, midőn egy este három honfitársával Pierre Strozzi, Anguillara gróffal, ki előbbinek sógora volt, Galeotto Picoval, a híres Jean Pico de la Mirandole unokaöcsésével, kikkel Párisban találkozott, vacsorálván, ép akkor, a midőn haza volt menendő, kecses és szép fiatal leányt látott maga előtt. Benvenuto reszke-

tett örömeiben: e nőt találta mindaddig legalkalmasabbnak arra, hogy általa eszméit megtestesíthesse. Követte tehát a nőt, ki az Orties-halmon át a szt. Honoré-egyház mellett haladt el, azután pedig a Pelican-utczába tért be. Ide érve, mefordult, hogy megnézzé, vajjon követik-e még; s a midőn Benvenuto csak pár lépésnyire látta magától, hevesen meglökött egy ajtót s eltűnt azon. Benvenuto az ajtóhoz érve, szintén meglökte azt; az ajtó engedett, még pedig elég jókor arra, hogy egy füstös lámpa által világított lépcső sarkán láthassa üldözőttje ruhaszegélyét.

Fölerít az emeletre s egy félig nyílt ajtón át meglátta a szobában azt, a kit követett.

A nélkül, hogy művészi látogatása indokait kifejténé, sőt anélkül, hogy szót is szólna, meg akarván győződni arról, vajjon testalkata arczvonásaival összhangban van-e, két-háromszor megkerülte a meglepett leánykát, ki, mintha ódon szobor volna, gépiesen emelte karját feje fölé, mint a mely állásban Benvenuto fontainebleaui nympháját megalkotni akarta.

E mintában, mely Benvenuto keze ügyébe jött, kevés volt Ceresből, még kevesebb Dianából, de annál több Erigoneból. A mester ekkor határozott; látván, hogy e három jelleget nem egyesítheti, elhatározta, hogy a bacchansnőnél fog maradni.

De mi a bacchansnőt illeti, valóban

tottság kedvező számot mutat fel, legkevesebb kelendősegre az elite bálók jegyei találtak. A díszítések és toilettek mindinkább egyszerűbbek lettek s az idők mostohaságánál fogva kényszerült takarékoságot árultak el. Alkalmi zenedarab csak egy született meg, a „Jogász-csárdás.“ Országos jótékony cél javára egy estély sem tartatott, helyi jótékony célra három, saját egyleti célokra négy egylet rendezett mulatságot, az így befolyt jövedelem csekélyebb volt a tavalyinál. Ézzel mi bucsút mondunk a farsangnak, mely számos és legtöbbször szívesen fogadott hírrel gazdagította a rovatunkat.

Grabarics Béla ur, a hosszú évek során át volt várkapitány, utóbb fogházfelügyelő, az általánosan becsült és szeretett „Berti bácsi“, állásától megválni szándékozik és — mint értesülünk — már be is nyújtotta illetékes helyen nyugdíjazása iránti kérvényét. A derék, érdemekben megőszült férfinak 53 évi szolgálata ideje van: hetet a katonaságnál (a császári-huszároknál) töltött, négy évig megyei kiadó, 31 évig várkapitány és 11 éven át fogházfelügyelő volt, vagyis a rabok felügyeletével negyvenkét évig foglalkozott és ez idő alatt nehéz és sok tapintatot igénylő hivatásának mindenkor becsülettel megfelelt, úgy hogy a köztisztviselő méltán kiérdemelte és hasznos szolgálatait bizonyára mindenünne elismerés fogja jutalmazni, mert az ő méltán megilleti. De még azok is, kik a jó utról letevédvé, kezei alá kerültek, sajnálni fogják távozását, mert ő mindenkor humanus és lehetőleg atyáskodó bánásmódban részesítette őket. Kívánjuk, hogy a megérdemelt nyugalom napjait még soká és zavartalanul élvezze.

A hegyrendőrségi szabályzat egyrészt a tanácschozi visszautasítása kellemetlenül érinti az e szabályok életbeléptetéséért buzgólkodó szőlőgazdák egyesületét és több oldalról oda igyekeznek hatni, hogy egy a mihamar összehívandó rendkívüli városi közgyűlésen gyors elintéztést nyerjen ez ügy. Hogy mennyire szíven viseli az egyesület e fontos intézmény mielőbb életbeléptetését, már a 20-án tartott közgyűlésen is kitűnt, midőn Pilch ur biz. tag és a társulat egyik tevékeny tagja, részletezve a társulat törekvéseit, oly hű és élénk képét tárta fel szőlőszeti viszonyainknak, minőt még nem hallottunk a gazdasági kérdések terén, főleg, ha a beszéd tetszetős előadását is tekintetbe vesszük.

megtalálta azt, a mit kerest: — égő szemek, corall-ajkak, gyöngy fogak, arányos nyak, domboru vállak, karcsu termet s hatalmas derék kinálkoztak szeméinek; ehhez járult a kezek és lábak finomsága, az ujjak hosszas alakja, melyek együttvéve oly aristocraticus mázt kölcsönöztek a nőnek, hogy a művész gyorsan elhatározta magát.

— Hogy hívják önt, kisasszony? kérde Benvenuto idegen kiejtéssel a szegény leánytól, ki perczről-perczre meglepettebbnek mutatkozott.

— Katalinnak, szolgálatjára uram, felelt.

— Nos tehát Katalin kisasszony, folytatá Benvenuto, itt adok egy aranytallért fáradságáért; jöjjön holnap hozzám a set. Mártin-utczába, Ferrare bibornok hoteljébe, s ugyan ily fáradságáért ugyanannyit fog kapni.

A fiatal leány habozott egy ideig, mert azt hívé, hogy az idegen tréfálni akar vele. De itt volt az aranytallér, mely bizonyítá, hogy komolyan veszi a dolgot; azért is tehát, rövid meggondolás után kérdé:

- Hány órákor?
- Reggeli tíz órákor; ráér akkor?
- Ráérek.
- Tehát számíthatok rá?
- Ott leszek.

(Folytatása következik.)

Nendvich Károly ur, városunk legujabban megválasztott diszpolgára, táviratilag értesített a megválasztásról, mire ő sietett ugyanezen uton köszönetét kifejezni az őt ért kitüntetésért. A diszpolgári oklevelet a régi szokások és immodor megtartása mellett, kellő diszszel állíttatja ki a tanács. Jeles tudósunk lapunk szerkesztőjét is, ki életrajzát közzé tette és mint bizottsági tag, a diszpolgárrá történendő választás iránti mozgalmat megindította, egy szép és rendkívül érdekes levélrel tisztelte meg.

Gyilkosság. Mohácsról egy szörnyű bűntettéről értesítenek bennünket: Stipán Antal, nagy-kanizsai illetőségű, eszmadia-legény, gazdájával, Fejzsi Pál eszmadia-mesterrel, ki őt hanyagsága folytán megdorgálta, összeszóvalkozott, melyre Stipán elhatározta, hogy gazdáján véres boszút áll, mint ezt egy csapásokban és utóbb egy boltban kijelentette. Ugyanis néhány órával később haza jöven, a mit sem sejtő Fejzsinék rohant és éles bórhasító késével oly erősen szurt a hasába, hogy a belek is átmetszettek és a megsérült néhány órai kínos szenvedés után, a leggondosabb ápolás mellett is meghalt. A tettes előbb megszökött, de csakhamar a szomszédos Baar községből visszatérvén, önmagát feljelentette. Fejzseit, ki alig volt 32 éves, a legnagyobb részvét mellett temették el.

A „Dalárda“ szerdán tartott választmányi ülése, foglalkozott az újjászervezés ügyében kiküldött ötös bizottság elaboratúrával, de az ügy függőben hagyatott, mert e hó 26-án közgyűlés lesz s ennek intézkedése váratik el.

A hajózási közlekedés a Dunán, mint értesülünk, e hó 23-én nyílik meg, de valószínűleg csak áruszállítványokra, a kikötő hajók most vontatnak fel az Al-Dunáról. A személyhajók a víz alacsony állása miatt még nem közlekedhetnek.

A jótékony nőegylet közvacsorájának nyers bevétele, a nekünk beküldött kimutató szerint 788 frt 45 krt tett ki, ebből levonva az 508 frt 94 kr. kiadást, a tiszta haszon 279 frt 51 kr. A 184 frt 60 kr. rendkívüli adományok és 11 frt felülfizetésekért szíves köszönetet mond az illetőknek a nőegylet nevében Magyarly Róza urhölgy, mint alelnök.

Ismét lopás. E hó 21-ikén este 8—9 óra közt Karaman Vince vasuti üzletvezetőségi tisztviselő Teréz-utca 4. szám alatti lakását alkuleszal felnyitották s onnét körülbelül 200 forint értékű különféle arany- és ruha-neműket eltolvajoltak.

Nyoma került. Még 1880. évi október hó 26-án Lakócsa község mellett a koresinai kanális egyik hidja alatt egy hulla találtatott s a megejtett hulla-bonecolás azt ugyan constátálta, hogy gyilkosság esete forgott fenn, de a személy ugyanazonosság nem volt kideríthető. Ugyanazon évben a pécsi kir. járásbírósa által egy bizonyos egyén ellen ugyan megindított a vizsgálat, mert az általa eladott egy pár lóval nem volt képes lóleveleket produkálni, de mivel a másik társa nem volt kézre keríthető, az illető ellen büntény hiányában a további eljárás beszüntetett. A szerencsés véletlen közreműködésével azonban a tulajdonképeni lóeladó most kézre került s igen valószínűleg reá bizonyul az is, hogy a koresmai hid alá rejtett hulla volt a lovak tulajdonosa s a most lépre került egyének által megfojtatván, lovaitól és kocsijától megfosztatott. Az illető boszniai fuvaros volt. A neveket most elhallgatjuk, nehogy a vizsgálat megghiúsítassék.

Apró hírek. A kaposvári kaszinóegylet elnökül Csépan Antal, igazgatóul id. Csorba Ede és ügyészül Folly József választattak meg. — Megyénk különböző helyéről értesítenek bennünket, hogy az enyhe tél következtében a vetésekben a konkolyhajtások akkorára nőttek, hogy könnyen felismerhetők és így az irtás már megkezdhető. — A kard. Mohácsos két ittas katona A. A. városi végrehajtót, azért mert nem akart előlük kitérni az utból, ke-

ményen megverték és megkardlapozták. — A csurgói gymnasiumnak 8 osztályig való kiegészítése, vagy 6 osztályú közép tanodává leendő átváltoztatása iránt üdvöz mozgalm indult meg Somogy megyében. — Szép vonás czímmel közöltük vasárnapi számunkban, hogy Schwarcz J. zsidó egy szegény embert nemes lelkűen kisegített a bajból. A „P. B. H.“ szerdán ugyanazt közli egy levél alakjában, de a derék Schwarczról nem Feketét, hanem „Schnarer“-t csinált. — Szökött inas. A „Klingenberg“-féle kereskedésben alkalmazott tanonez tegnapielőtt a pálinkavélt végezt reá bizott 5 frtnyi összeggel megszökött. — Egy színész mint don Jouan. Szintársulatunk egyik tagja S. ur, megunván a szigetvári ide-oda utazás kellemeit, egy kis kalandra vágyott s a míg a színpadon „Lezig“ és „Abraham“-okat játszott, addig a praktikus életben don Jouan szerepére vállalkozott. Ugyanis egy ismert szépséget akart Szigetvárról megszöktetni és futásában lóra is kerekedett Dobozy módjára, de nyakába kerekedett az apa képében a tatár és a míg szabaddá tette a leányt, hűvösre tette S. urat. Ugy mondják S. urnak az ilyféle kaland nem első esete.

Belföldi hírek. Az országgyűlés az új vámpótlékról szóló törvényjavaslatot tárgyalta le, mely végleg elfogadtatott; azután folytatta a pénzügyministerium költségvetését, melynél érdekes felszólalások történtek a dohány-monopolium megszüntetése érdekében, különösen Somsich Pál emelte ki a jelenlegi rendszer hiányait, és a trafik-dohány és szivarok silányságát; de Onódy Géának a monopolium eltörlésére vonatkozó indítványa elvettetett, mert a pénzügyminister nézete szerint az e czimen befolyó 17 és fél milliót az állam alig nélkülözhetné. A legutóbbi ülésen tárgyalás alá került a delegatio által a hadiműveletekre megszavazott póthitelnek Magyarországra vonatkozó quotájának a budgetbe való beillesztése iránt, Hefi Ignác és Moesári Lajos ellenzik a megszavazást, de a képviselőház Tisza Kálmán miniszterelnök beszédére azt megszavazta. — A felkelés, mint Cattaróból jelentik, Krivoszhiében változatlan; a krivoszheiek szakadatlanul nyugtalanítják csapatainkat, melyek éjjel-nappal azon fáradoznak, hogy az elfoglalt helyeket megerősítsék s az utakat jó karba helyezték. Az idő rendkívül rosszabbra fordulván, a hadiműveletek is megakadtak. A felkelők állítólag azt hírlélik, hogy csak még néhány hétig kell tartaniok magokat, akkor segély jön Szerbia- és Oroszországból.

Külföldi hírek. Az orosz kormány igyekszik demantálni Skobelev tábornok beszédének sugalmazott színezetét; ugyanis Berlinben oly nagy volt az elkeseredés és izgatottság, hogy a német külügyi hivatal legszigorúbb elégtételért fordult Szt.-Pétervárhoz. A francia, különöser angol lapok már elkerülhetlennek hirdetik az Osztrák-Magyar monarchia és Németországnak Oroszország elleni háborúját. Skobelev érintett beszéde teljesen elfoglalva tartja a politikai köröket, úgy hogy minden egyéb háttérbe szorul.

Vegyes hírek. Munkácsy Mihály, jeles festő-művésznünknek ünnepeltetése még mindig tart, de — mint nekünk írják — Budapest több tekintélyesebb köreiből igen rossz vért szült, hogy őt annyira körül sánczolják a minorum gentiumok s az ünnepélyek rendezésében olyan hibák követték el, hogy a részvételtől sokan tartózkodtak, vagy csak utolsó perczen csatlakoztak és ez által jelentőségükben sokat veszítettek. A lapok tudósításából, mint örömmel látjuk, ez éppen nem tűnik ki. — Felső-Eőrön, a „P.“ szerint roppant tűz dühöngött e hó 20-án, több emberélet veszett el és számos szarvasmarha és ló esett áldozatul. — Mármaros-Szigeten a magyarországi kárpáti egylet az idén házi-iparkiallást rendez, ásványvizek, bánya- és vegyi termékek kiállításával. — Budapestén állatvédő-egylet alapításán fogla-

koznak; az általános erkölcsi és humanistikus szempontokon kívül az egyet bizonyos egészségügyi tekinteteket is működési körébe vonna, így pl. a hus- és halpiac megfigyelését stb.

Egy meglepetés.

— Amyntor G. elbeszélése. —
(5-ik folytatás.)

— Hát még így is mer beszélni? No, jól van, megjegyezzük magunknak. Miért nem gondolkodott előbb választási jogáról.

— Oh én nem panaszkodom, csak azt hiszem, ha az adót fizetjük, szavazati joggal is kellene bírnunk.

A gyermek felsírt, Juszt melléhez ölelve csitította.

A fővadász, ki néma tanuja volt e jelenetnek, a rendőr felé fordult: Én azért vagyok itt, hogy e szegény emberek helyzetét megismerjem. Segíteni kell rajtuk; Ön maga is beláthatja, hogy szájalomra méltók. Ma még beszélni fogok a főkapitány urral, én báró Hirsch, fővadász vagyok.

A rendőr alázattal meghajtá magát.

— Így minden jól van. Valóban magam is sajnálom e derék embert. Istennek ajánlom mindnyájokat.

Ezzel eltávozott.

— Közönöz kegyes jó uram e közbenjárást. Kilencz forinttal tartozom — honnan vegyem!

— Beszélek a rendőrséggel. A kilencz forintot nem ajándékozhatom, — de

— Oh ezt nem is kívánom. Csak időt nyerjek, ez minden. A karácsonyi időben több kelendőségnek örvendenek árúim, akkor segíthetni fogok magamon.

— Juszt letéve a kis gyermeket az ágy rongyaira. A fővadász figyelmét felkelté, hogy csak egy ágy van a szobában.

— Hol alusznak idősebb gyermekei? kérdé, míg a mellék kamarára veté tekintetét.

— Nem ott Nagyságos uram, ott hideg lenne. Csak egy ágyunk van; a leányok a földön hevernek, én, nőm és a kicsiny az ágyban alszunk.

— Szent ég! A gyermekek csak nem alhatnak a meztelen padlón?

— Igen uram, ágyneműnk nincsenek; a lányok betakarják magukat holmijukkal. én befűtöm a kályhát, ha egy másik néhány faágat vagy vesszőt hoz haza.

— Mit ért ön helmi alatt?

— Ruhájukat uram.

— De hisz Mariskának csak rongyai voltak.

E pillanatban felnyílt az ajtó és két leány könyv és palatáblával berohant a szobába. Midőn az idegen urat megpillanták, zavarodva elpirultak.

— Nos mit kell mondani? kiáltá az asszony s a kisebtkéhez így szólt: Nem ismered már ezt az urat? A kis lány, kinek beesett arcát élénk pir borítá, feltekintett, a fővadászra nézett és kedvesen így szólt: Jó reggelt!

A fővadász megsimítá a kis leány bizontos fejét.

— Te Mariska vagy, és szorgalmas voltál az iskolában. Ez szép tőled. Meg akartam győződni arról, hogy igazak voltak-e tegnapi szavaid. Itt egy-két krajczár, végy érette zsemlét és oszd el testvéreid között. Isten önnel édes Juszt, ne veszítse el bátorságát.

— Oh kegyes jó uram! Én a bátorságot és türelmet még eddig nem veszítettem el. Azt tartom, Isten az övéit nem hagyja el, és a szegény emberek csak az övéi nemde? Sőt mikor súlyos beteg is voltam, biztattam nőmet, hogy fejét magasan tartsa, most mikor egészségesek vagyunk, legyenek hálátlan és panaszkodjam?

— A fővadász szive úgy remegett e szókra, megindultan fogott kezét a szegény munkással. Útjában mindentféle rémes gon-

dolat gyötörte. Ha Schoppenhauser, a híres bölcsész, ily szegény és éhező lett volna mint Juszt és emellett nőt és négy gyermeket kellett volna táplálnia — így dörmögött a báró — bizonyára másként írta volna meg nagy művének negyedik kötetét. A pessimismus nem a jóllakott gondolkozásnak boga, a mindenben megnyugvás pedig az éhező munkás agyréme? De ha meg lehet is magyarázni mindkettőt, hogy juthatni ki a dilemmából? Mi e világ? ha sem a legjobb, sem a legrosszabb a létező világok között? Hol van a közép-út? Bolond gondolatok! Mit tud a közönséges turó n rejlő féreg arról, hogy az ő létezési alapján kívül strachino vagy roqueforti sajt is van? Bir e sejtellemmel arról, hogy csinálta a gazdaaszony a túró, és miként csinálhatta volna másképp, jobban? Csak egy mód van e haszontalan töprengések elűzésére: munka, embertársainak szolgálatára.

IV.

A fővadász ur önzetlen munkát folytatt. Edgar fia, nevének fenntartója, megkapta a várt pénzes levelet, mely őt nehéz gondjaitól megszabadította. Juszt megkapta az adó lefizetésére szükséges pénzt, mert a fővadász ismerősei között összegyűjtötte; elvégezte helyette a bejelentést is; sőt a leányok részére tandíj elengedést is eszközölt ki. Mindez nemes szívét a meglegedés érzetével tölté el.

— Mégis lesz egy-két vendégünk a szent karácsony estén, mondá egyik napon nevének s mikor ez kellemesen meglepetve, átölelte karjaival, mosolyogva tevé hozzá: Ne örülj előre édes Gabriellám, alig hiszem hogy e vendégek kedvedre lennének. Egy szegény ördög, egy proletár az kit családjával együtt meghívtam, hogy lássák a karácsonyfa ragyogó világát. Nagyobb készülétek nem szükségeltetnek; de ha néhány elhasznált ruhadarabod van, szedd össze, vendégeim hálás szívvel fogadják.

Gabriella asszony arcának szép vonásaiban a családás rezgett át.

— Szép ez tőled Edus? Már azt hittem, hogy gróf —

— Amitás édesem. Ez ügyben határoztam, ily vendégeket nem hívhatok.

— És nem akarsz leányaidnak semmit sem adni, hogy ajándékokat vásárolhassanak? Ha Erzsike nem is vette nagyon szívére, de Tekla egészen el van keseredve; összekuporgatott takarékk-filléreit akarja feláldozni.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

A mormon catechismus gyermekek részére furcsa dolgokat tartalmaz. Tanítása szerint megszámlálhatlan sok isten van. Az anyagtól elválasztható szellem néma Isten, angyal, szellem, mind ugyanaz. Isten a leg-tökéletesebb ember, emberi szenvedélyekkel, eszik, iszik, nős és számtalan gyermekkel bir. Mindenik ember Isten fia. Csak az boldogul, a ki dolgozik, a rest nem üdvözülhet. Czimerük a méhköpi, felette kiterjesztett szárnyu sas. Az emberek Isten fiai levén, már e földön jókedvűeknek és boldognak kell lenniök. Semmiféle étel eltiltva nincs, de théát és szeszes italokat élvezni, dohányozni és bagóznai nem szabad. Templomba járni mindenki köteles, a felebbvalóknak engedelmeskedni kell, ha meggyőződések ellenére is cselekesznek.

Egy divát, mely utázasra érdemes. Uticában egy nő ül a színházban zártszékén, fején a most divatozó, széles, nagy karimájú kalap van. A háta megett ülök lemondanak az élvezetről, hogy az előadást láthassák, mert a kalap előttük mindent eltakar. De alig ült le az asszonyság, leveszi kalapját, székre akasztja és zsebéből elővesz egy csinos fehér csipke-fejkötőt s azt teszi fejére. Az egész hallgatóság élénk tapsviharban tör ki e szeretetreméltó figyelemre. A hölgy példája csakhamar után-

Ramazetter K. könyvnyomdája Pécsen.

zásra talált Uticában, mert, mint mondják, a nők sokkal kedvesebben néznek ki a házias fejkötőben, mint a legelegánsabb kalapokban.

Az egyiptomi kávéházak. A katona zenén kívül Egyiptomban arabs, ugynevezett Cafés Chzantantok gondoskodnak a zenés élvezetekről, melyekben európai szokás szerint tányéron gyűjtik a díjakat. Egy egyszeri látogatás elegendő, hogy hasonló élvezetektől minden kedvünk elmenjen. Egy padiumon 5—6 muzikus foglal helyet, részint két hurok hegedű alaku hangszerekkel, részint gitárokkal felfegyverkezve, egy flotás, a dirigens pedig czimbalmot ver, ki egyuttal elő és magánénekes, monoton hangon arabs verseket dudolva. Dallamosság-ról szó sincs, az ének két hangból áll, melyek vagy hangosan, vagy halkán változnak, a zenekíséret pedig abból áll, hogy mindenik zenész kedve szerint használja hangszerét; néha egy „aha“ hangzik fel, mely a esodalkozást jelenti s azután ismét folytatattik az ének és zene. És ily hangverseny mellett órákig elül az arabs, kávéját szürcsölgetve; társalogni egymással nem szokás. De olykor a közönség is bele-vág az „ahá“-ba és minél hosszabb, elvonatott az annál nagyobb lelkesedésre mutat. Ezt az arabs ábrándnak nevezi.

Cseréljünk, Kansas Cityben egy Metzger nevű fiatal ember jegyben járt Torkel Dora szép özvegy asszonnyal. A lakodalom napja megérkezett, az óra is megjött, de a vőlegény nem jelentkezett; helyette megjelent Smülley K. vendéglős. A menyasszony a cserével meg volt elégedve, az esküvés és lakodalom rögtön meg lett tartva. — Egy másik eset. Amerikában divat újságbeli ajánlatok és levelezések által nőt, házastársat keresni. Két hamburgi leány, mindkettő, Marie, ily levelezés által tettek szert vőlegényre. Egy hajón utaztak el; megérkeznek Hokokenbe. Marie, Marie! kiáltja egy elegáns férfi. — Itt vagyok, kiáltja az egyik, míg a másik még a cajuban van. — Jer kincsem! és ellebeg vele, pedig — nem az övé volt. Nemsokára jön a másik vőlegény s mit volt tennie, meglegedett a 2-ik számú Marieval. Csodálatos experimentumai a földi boldogságnak.

Árfolyamok a bécsi áru- és érték-tőzsdén

— febr. 21-én délután. —

	(Távirat.)	
	Pénzbeli	Áru
	árfolyam.	
1. Magyar aranyjárdék 6 %	118.15	118.25
2. Magyar aranyjárdék 4 %	84.85	85.10
3. Magyar papírjárdék 5 %	84.80	85.
4. Magyar vasuti kölcsön	131.	131.50
5. Magy. földtehermentesítési kötvény	96.25	96.75
6. Magy. földteh.-ment. kötvény záradékkal	94.50	95.
7. Magyar szőlődezs-maváltási kötv.	97.25	97.75
8. Magyar nyeresémeny-sorjegy-kölcsön	112.50	113.
9. Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	107.50	108.
10. Osztrák járdék papírban	73.85	74.05
11. Osztrák járdék ezüstben	75.25	75.45
12. Osztrákjárdék aranyban	91.80	92.
13. 1860-iki osztrák állam-sorsjegyek 100 frtos	131.50	132.50
14. Osztrák-magyar bankrészvény	814.	816.
15. Magy. hitelbank-részvény	286.50	287.
16. Osztrák hitelintézet-részvény	295.75	296.25
17. Cs. és kir. arany	5.64	5.66
18. 20-frankos arany (Napoleon'or)	9.52½	9.53½
19. Német birodalmi márka	58.70	58.75

Pécsi színház.

Szombaton, 1882. február 25-én adatik:

A szép asszony kocsisa.

Eredeti népszimű, dalokkal 3 felvonásban. Írta Csepreghy Ferencz, zenéjét Erkel Elek.

Kezdeté 7 órakor.

Laptulajdonos Ramazetter Károly.
Felelős szerkesztő Bolgár Kálmán.